

Editor:

Hadrian Mateescu

Grafică originală copertă:

Vox 2000 Com S.R.L.

Tehnoredactare:

Mihaela Mănoiu

Corectură:

Corectura.ro / Evelin Ceciu, Cristiana Ciarec

Volum îngrijit de:

Lucia Ovezca

© 2024-2025 Editura CUANTIC / Mara Distribution Services SRL

pentru prezenta ediție

Toate drepturile rezervate

www.edituracuantic.ro

+4 0730-52.52.52

e-mail: comenzi@edituracuantic.ro

facebook.com/edituracuantic

instagram.com/edituracuantic

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Povești nemuritoare. - București : Cuantic, 2024-2025

6 vol.

ISBN 978-630-6653-17-1

Vol. 6. - 2025. - ISBN 978-630-6653-40-9

82

Avertisment: Distribuirea, copierea sau piratarea conținutului acestei cărți sunt pedepsite de lege. Nicio parte nu poate fi reprodusă, copiată sau difuzată în orice mijloace (scris, video, foto etc.) fără acordul scris din partea editorului, exceptând citate scurte în limita a 100 de cuvinte sau recenzii. Toți cei care au scris sau au contribuit la această lucrare au respectat legea, au depus timp, pricepere și energie, astfel încât dumneavoastră să citiți, să împărtășiți cu ceilalți valorile și învățămintele din această carte, într-un mod asumat, legal și responsabil.

We know
books

Povești nemuritoare

volumul 6

CUANTIC

București

2025

N. FILIMON

Omul de flori cu barba de mătasă sau povestea lui Făt-Frumos.....	5
--	---

POVESTE POPULARĂ ROMÂNEASCĂ

Tei Legănat.....	22
Cotocilă Împărat, Ban Mărtan.....	36
Împărătița pisică.....	41

POVESTE ITALIANĂ

Enea, scroafa albă și cei 30 de purceluși.....	52
Romolo și Remo.....	54
Berta și Nerone.....	56
Prințul îngâmfat.....	58
Barca fermecată, care merge pe mare și pe uscat.....	68
Zâna Morgana.....	76
Betta.....	83
Frumoasa cu steaua de aur.....	89
Cola-Pește.....	100
Pășaniile lui Giufă.....	104
Frumoasa din palatul fermecat.....	112

POVESTE A PIEILOR-ROȘII

Haiawatha.....	133
Insula Morților.....	139
Steaua-Căzătoare.....	143

POVESTE ELVEȚIANĂ

Cum a fost Coli prins de un crap.....	146
--	-----

POVESTE PERSANĂ

Sahm și Zal.....	150
------------------	-----

POVESTE AFRICANĂ

Ultimul rege-maimuță.....	166
---------------------------	-----

POVESTE AUSTRIACĂ

Balaurul lacului.....	171
-----------------------	-----

POVESTE GREACĂ..... 178 |

Zmeul cel cu mare faimă.....	178
Cosânzcana.....	188

POVESTE ENGLEZĂ

Fântâna celor trei capete.....	205
--------------------------------	-----

POVESTE AROMÂNĂ

We know
books

Picurărușul.....	218
Legenda cărțiței.....	224
Povestea celor trei mincinoși.....	226
Fata moșului cea înțeleaptă.....	236

POVESTE MEGLENOROMÂNĂ

O poveste cu un morar spân.....	242
Povestea lui Niță lăudărosul.....	246

POVESTE ISTROROMÂNĂ

Daurita.....	252
Moșneagul și ciobotarul.....	261

Omul de flori cu barba de mătasă sau povestea lui Făt-Frumos

A FOST ODATĂ, ca niciodată, dacă n-ar fi fost, nici că s-ar fi povestit, când lupii beau tutun și urșii făceau săpun, de-și ungeau femeile fețele și unchiașii bărbile. A fost odată un împărat mare și tare; după ce bătu pre toți împărații pământului și le luă împărățiile, se însură și făcu trei fete: una cu soarele-n frunte, alta cu luna în spate, iar cea mai mică cu luceafărul de dimineață iarăși în frunte; și toate erau mai frumoase decât zânele munților și ale pădurilor.

Aceste fete se duseră la scăldat și intrară într-o baie de marmură; dar deodată se ridică o furtună pe cer și le răpi pe câte trele. Ajungând la urechile împăratului această întâmplare, i se tăie inima și muri lăsând pe împărăteasă văduvă.

Într-o zi, împărăteasa se apucă să măture pân casă, dar pe când mătura, îi sări un bob de piper în poală; ea luă bobul și-l puse pe sobă, dar el sări și de acolo iar în poala împărătesei. Văzând împărăteasa că nu poate

scăpa de dânsul, îl înghiți și născu un copil cu părul de aur.

Acest copil creștea în trei zile cât cresc alți copii în 30 de ani și se făcea voinic ca brazii munților. Împărăteasa îl dete la dascăl de învăță toate măiestriile lumii și, temându-se ca să nu-l piarză, îi făcu o colivie de aur, și-l închise într-înșă, dându-i jucării copilărești ca să-i treacă de urât.

Într-o zi trecu p-acolo o babă cu două tipsii cu aur; feciorul de împărat o văzu și trăgând cu arcul îi sparse amândouă tipsiile. Baba se uită în sus și, văzându-l, îi zise:

– Lua-te-ar mama vântului turbat, care a luat pe câte trele surorile tale.

Feciorul de împărat, cum auzi blestemul babei, chemă pe mumă-sa și-i zise:

– Ian spune-mi, mamă, am avut eu surori ori nu?

– N-ai avut, dragul mamei, nicio soră, răspunse împărăteasa.

– Spune-mi drept, mamă, că dacă nu, mă vei pierde.

Văzând însă că mumă-sa nu voia să-i spuie adevărul, se făcu bolnav și-i zise că dacă nu-i va da țâța pe sub talpa casei, el va muri. Împărăteasa fâgădui că-i va împlini această cerere. Atunci el se sculă din pat și

ridică talpa casei, și mă-sa pusă țâța sub talpă, dar el lăsă talpa cam greu peste țâță, zicând iarăși mă-sei:

– Spune-mi, mamă, am avut eu alți frați sau surori?

Deocamdată mumă-sa nu voi să-i spuie, dar el lăsă talpa și mai mult, atunci mumă-sa, nemaiputând să rabde, zise:

– Să știi, fătul meu, că ai avut trei surori mai frumoase decât zânele râurilor și ale pădurilor, dar le-au răpit cei trei zmei, care locuiesc pe tărâmul celălalt.

– Spune-mi acum ce fel de om a fost tată-meu, care sunt armele care purta și pe ce cal încălica!

– Tată-tău a fost un mare viteaz și s-a bătut nouă ani cu zmeul Răchită înflorită, ca să ia pe soră-sa de nevastă; armele lui sunt îngropate la rădăcina unui plop în grădină, iar calul paște iarbă pe livede.

Atunci el încredințându-se despre toate, i-a dat drumul și, ducându-se la un vrăjitor, i-a spus tot ce aflase de la dânsa.

– Ei bine, zise vrăjitorul, acum du-te și ia frâul și-l sună în trei părți ale livezii.

El luă frâul și-l sună la cele trei părți ale livezii, și îndată veni la dânsul o mârțoagă de cal șchiop, olog și plin de bube. Făt-Frumos îi dete un picior în piept și se duse d-a berbeleacul cale de două zile și două nopți.

Sună frâul de al doilea și de al treilea, dar tot acel cal veni. Văzând aceasta, scoase paloșul să-l înfigă în pieptul calului. Dar calul îi zise:

– Făt-Frumos, nu mă omorî, ci du-te de taie trei sute de viței de la trei sute de vaci, și dă-mi mie laptele să-l beau.

Făt-Frumos făcu precum îi zise calul, iar peste trei zile sună iarăși frâul, dar d-astă dată veni un cal ca un zmeu și-i zise:

– Ia-ncalecă acum pe mine și atinge-mă de trei ori cu scările.

Făt-Frumos împlini voia calului și după ce se plimbă puțin cu dânsul îl atinse de trei ori cu scările; atunci calul deschise 12 aripi și zbură cu dânsul până la vântul turbat, apoi, coborându-se tot pe locul de unde plecase, zise:

– Făt-Frumos, dacă vrei să te slujesc cum se cade, să mai tai șase sute de viței de la șase sute de vaci și să-mi dai laptele să-l beau.

Făt-Frumos împlini și această poruncă a calului; iar peste trei zile veni împlotoiat și încoif¹, și sună frâul. Calul veni și el numaidecât înșelat și înfrânat; apoi zise:

– Iată-mă, stăpâne, gata la poruncile tale.

¹ Cu platoșă și coif.

Făt-Frumos încălecă pe cal și se duse, și iar se duse, cale lungă și nătângă, ca Dumnezeu să ne ajungă, iar când soarele ajunsese pe la chindii, intră într-o pădure neagră și întunecoasă.

După ce călători câțva timp pân' acea pădure, calul se opri în loc și-i zise:

– Stăpâne, uită-te bine înainte și-mi spune ce vezi?

Făt-Frumos se uită, dar nu văzu nimic. Calul iar îi zise să se uite; atunci el se uită cumsecade și văzu o mulțime de șerpi cu capetele ridicate până la cer, și vărsând flăcări de foc din guri. El spuse calului ce văzuse, dar calul îi zise:

– Stăpâne, noi trebuie să trecem prin mijlocul acelor balauri; bagă dar mâna în urechea cea dreaptă și scoate un arc cu săgeți, și când vom fi aproape de dânșii să slobozi o săgeată și ei ne vor face loc să trecem.

Făt-Frumos făcu cum îi zise calul; iar când ajunsese aproape de balauri, trase o săgeată, și ei de frică plecară capetele la pământ și-i lăsară să treacă. De aci plecă iar înainte și dete peste o câmpie cu păduri frumoase de chiparos, cu iarbă verde ca mătasea și cu mulțimi de fântâni cu apa limpede ca viorea și rece ca gheața; iar la căpătâiul acelei câmpii era un palat cu totul și cu totul de argint.

Cum ajunse la palat, bătu în poartă și ieși înainte o fată frumoasă; el îi arătă un inel de aur, pe care, cum îl văzu fata, cunoscă că Făt-Frumos îi este frate și-l strânse în brațe, apoi îi zise:

– Fugi, frate, că de te va găsi zmeul aici, te va omorî.

– Ian spune-mi, întrebă Făt-Frumos, ce semne are zmeul când vine?

– El își trimite buzduganul înainte, răspuse fata.

Nu trecu mult și buzduganul veni; și după ce bătu de trei ori în poartă se puse în cui.

Făt-Frumos luă buzduganul și învârtindu-l de trei ori, îl azvârli înapoi la zmeu, apoi încalicând pe cal se duse de se ascunse sub podul de argint. Zmeul îi dete cu scările și-i zise:

– Hi! cal de zmeu de paraleu, mergi înainte, că n-am frică de nimeni, decât de Făt-Frumos; dar el este pe tărâmul celălalt și nu crez să-i fi adus corbul osciorul și vântul perișorul.

– Ba poate l-o fi adus, zise Făt-Frumos, ieșind de sub pod.

Zmeul se repezi la dânsul și-i zise:

– Cum vrei să ne batem? În săbii să ne tăiem sau în luptă să ne luptăm?

– Ba în luptă, că-i mai dreaptă, zise Făt-Frumos.

Apoi, după aceea, amândoi voinicii se luară la luptă: Zmeul adusă pe Făt-Frumos și îl băgă în pământ până la genunche, Făt-Frumos învârți pe Zmeu și băgându-l în pământ până la gât îi tăie capul, pe când calul lui omora pe al zmeului. Făt-Frumos scoase un bici și, plesnind de trei ori, făcu palatul zmeului o nucă, o băgă în buzunar și plecă înainte.

După ce călători câțva timp, dete peste un palat cu totul și cu totul de aur, bătu în poartă și ieși înainte-i o fată foarte frumoasă, îi arătă și ei inelul cel de aur, pe care, cum îl văzu, cunoscă pe Făt-Frumos de frate și strângându-l în brațe îi zise:

– Fugi, frățioarul meu, căci, de va veni zmeul, te va face mici sfârâme.

– Ian spune, întrebă Făt-Frumos, ce semne face zmeul când vine?

– El își trimite buzduganul înainte, răspuse fata.

Nu trecu mult și buzduganul veni, apoi după ce bătu de trei ori în poartă, se puse în cui. Făt-Frumos îl luă din cui și-l azvârli înapoi la zmeu, iar după aceea încalică calul și se ascunse sub podul de aur al palatului. Zmeul veni c-o falcă-n cer și cu alta-n pământ, dar când ajunse la capul podului, calul lui începu să se tragă înapoi; zmeul îi dete cu scările și-i zise: